

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Maróti Edit ügyvéd által képviselt felperesnek alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Makói Városi Bíróságon 1.P.20.298/2008. szám alatt indított és a Csongrád Megyei Bíróság által 1.Pf.21.269/2009/4. számon befejezett perében, melybe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott a dr. Takács Orsolya által képviselt ..., a felperes felülvizsgálati kérelme folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

I n d o k o l á s :

A felperes 2003. augusztusában haszonbérbe vett a perben nem szereplő K. I. tulajdonát képező hrsz-ú ingatlanból négy kisláncnyi területet. Ezután kivágta a földrészleten elhelyezkedő szőlőültetvényt, és burgonyatermesztésbe kezdett.

A szomszédos hrsz-ú ingatlan tulajdonosa, K. M. az ezt követő időszakban bekerítette a saját földterületét. A felperes megítélése szerint az így létesített kerítés egyik szakasza nem K. M. saját ingatlanán, hanem az alperesi önkormányzat tulajdonában álló hrsz-ú úton helyezkedett el, és ezzel akadályozta az általa haszonbérbe vett földrészlet megközelítését. Emiatt K. M. szemben birtokvédelmi eljárást indított, a bíróság azonban a birtokvédelmi kérelmet jogerősen elutasította, megállapítva, hogy a kerítés megfelelő helyen, a telekhatáron található.

A felperes az ezt követően megindított keresetében 1.322.720 forint kártérítés és járulécai megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Arra hivatkozott, hogy az alperes nem tette meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a tulajdonát képező hrsz-ú út mindvégig teljes szélességében járható legyen. Az út egyik részén ugyanis szőlőtőkék és egy almafa helyezkedett el, melyek eltávolítására csupán 2007. őszén került sor. Emiatt 2005., 2006. és 2007. években a haszonbérbe vett földterületet a burgonyatermesztéshez szükséges munkagépekkel nem tudta

megközelíteni. Ebből eredően állítása szerint 1.153.360 forint elmaradt haszonból álló kára keletkezett. Emellett előadása szerint kárként jelentkezett számára a K. M. szemben tévesen megindított birtokvédelmi ügyben felmerült 110.000 forint perköltség, a haszonbérbe adó részére 2005. és 2006. évben teljesített összesen 40.000 forint haszonbérleti díj, továbbá a jelen per megindítása kapcsán beszerzett tulajdoni lap és magánszakértői vélemény 2.500 forintot, illetve 17.350 forintot kitevő költsége is.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította, a másodfokú bíróság pedig az elsőfokú ítéletet - a perköltségre vonatkozó rendelkezések részbeni megváltoztatása mellett - helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolása szerint a hrsz-ú út a beszerzett szakértői véleményből és az előzményi birtokvédelmi ügy irataiból kitűnően típusú traktorral és típusú pótkocsival, vagy ezekhez hasonló méretű mezőgazdasági gépekkel a perben érintett időszakban is mindvégig járható volt. Emellett a felperes a haszonbérbe vett területet máshonnan (másik útról) is megközelíthette volna. Ezért nem állapítható meg az, hogy a felperes által kimutatott elmaradt haszonból álló kárt az alperes idézte volna elő, és a felperes a haszonbérleti díj megtérítését sem követelheti. A K. M. téves perlése miatt felmerült kárát pedig a felperes maga okozta, így kártérítési igényt az alperessel szemben e vonatkozásban sem érvényesíthet. A jelen per megindításával összefüggésben felmerült kiadások pedig a perköltség körébe tartoznak, így kártérítési igényt nem alapoznak meg, hanem azokat a feleknek pervesztességük arányában kell viselniük.

A jogerős ítélet ellen - annak hatályon kívül helyezése, az elsőfokú ítélet megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt - a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel. Kifejtette, hogy a bíróság a beszerzett bizonyítékokat helytelenül mérlegelte, és ennek alapján téves jogi következtetésre jutott. Előadása szerint ugyanis az előzményi perben az igazságügyi szakértő akként nyilatkozott, hogy a hrsz-ú út egyik szakaszán az almafa és a szőlőtőkék kivágását megelőzően csak gyalogos közlekedés volt lehetséges. Így a haszonbérbe vett ingatlant - érvelése szerint - mezőgazdasági gépekkel ezen az úton nem közelíthette meg. A jogerős ítéletben hivatkozott másik út pedig szerinte nem volt alkalmas az általa használt ingatlan megközelítésére, mert egyrészt - amint azt előadása szerint a per során fényképek csatolásával igazolta - rossz minőségű és csupán időszakosan járható, másrészt erről az útról csak idegen ingatlanon keresztülhaladva érheti el saját földterületét. Mindezekre figyelemmel a megítélése szerint megállapítható, hogy az alperes az 1997. évi LXXVIII. törvényben, a 85/2000. (XI.8.) FVM rendelet 3. § (1) bekezdésében, és az 1988. évi I. törvény 35. §-ában meghatározott kötelezettségeit megszegve

elzárta őt ingatlana megközelítésétől, így az ebből eredő károkat a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján meg kell térítenie. Végül kifejtette, hogy a tényleges kár és az elmaradt haszon mellett igényt tarthat a káreseménnyel összefüggésben felmerült költségei megfizetésére is, így szerinte a korábbi perben felmerült költségeit is átháríthatja az alperesre.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás eredményeként megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

A felperes felülvizsgálati kérelmében konkrét jogszabályhely megjelölése nélkül, tartalmilag a tényállás megállapítását, a beszerzett bizonyítékok értékelését sérelmezte.

A bizonyítékok felülmérlegelésére azonban a felülvizsgálati eljárásban - amint arra a BH 1999/44. sz. alatt közzétett eseti döntésében a Legfelsőbb Bíróság már rámutatott - nem kerülhet sor. Az pedig nem állapítható meg, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. § (1) bekezdését megsértve, a bizonyítás anyagától eltérően, iratellenesen állapította volna meg, illetve hogy a bizonyítékok egybevetése és értékelése során okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott volna.

Az előzményi ügyben és a jelen perben egyaránt eljáró igazságügyi szakértő ugyanis a terület közlekedési viszonyainak vizsgálata alapján szakvéleményében egyértelműen úgy foglalt állást, hogy az alperes tulajdonát képező út kisebb mezőgazdasági munkagépekkel a perben érintett időszakban is mindvégig járható volt, a haszonbérbe vett területet pedig a felperes máshonnan is megközelíthette úgy, hogy ehhez csupán egy olyan ingatlanon kellett keresztülhaladnia, amelynek ő maga volt az egyik tulajdonosa.

A szakértő a véleményét kellően megindokolta, és a részére feltett kérdéseket is megfelelően megválaszolta, így a szakvélemény aggálytalannak tekinthető. Nem tévedett ezért a bíróság, amikor e szakvélemény alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes nem zárta el a felperest a haszonbérbe vett ingatlan megközelítésétől. Az okozati összefüggés bizonyítottságának hiányában pedig a felperes sem az általa kimutatott elmaradt haszonból álló kár, sem a kifizetett haszonbérleti díjak megtérítésére nem tarthat igényt.

Nem bizonyította a felperes azt sem, hogy a K. M. szembeni téves perindítást az alperes idézte elő. Így a bíróság e vonatkozásban is jogszabálysértés nélkül rendelkezett a kereset elutasításáról.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek és a beavatkozónak a felülvizsgálati eljárásban megtérítést igénylő költsége nem merült fel, ezért a Legfelsőbb Bíróság e körben a határozathozatalt mellőzte.

Budapest, 2010. március 25.

Dr. Fehér Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Bartal Géza s.k. előadó bíró, Dr. Benkő Csilla s.k. bíró